

Sygn. akt II Cz 984/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj spr.

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) z siedzibą w P.

przeciwko dłużnicze G. M.

przy udziale licytanta B. G.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt XII Co 11602/11

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 984/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział XII Cywilny postanowieniem z dnia 16 października 2013 roku w sprawie XII Co 111602/11 przysądził własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w B. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Bydgoszczy X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...) na rzecz B. G. za cenę 96.000,00 zł i zobowiązał dłużniczkę do wydania nieruchomości nabywcy.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła G. M.. Wniosła o jego zmianę ewentualnie o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 5 k.c. Podniosła, że jest osobą w starszym wieku i schorowaną. Cierpi na chorobę nowotworową. Jest obecnie poddawana radioterapii. Opróżnienie i wydanie zajmowanego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu wiązać się będzie z przerwaniem leczenia i może w konsekwencji doprowadzić do jej śmierci. Nie przysługuje jej prawo do lokalu socjalnego. Nie ma możliwości zamieszkania w B., a zatem nie będzie mogła dojeżdżać codziennie na radioterapię do B., która powinna być prowadzona jeszcze przez okres dwóch miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne, ponieważ trudna sytuacja zdrowotna skarżącej nie może ona mieć wpływu na uchylenie czy zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami Kodeksu postępowania cywilnego to wierzyciel, a nie komornik, decyduje o tym, z jakich składników majątku dłużnika ma być prowadzona egzekucja. Tak też było w przedmiotowej sprawie. Wierzyciel ((...) z siedzibą w P.) wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec skarżącej.

Komornik jest taką decyzją wierzyciela w tym zakresie związany i nie może odstąpić od egzekucji tylko z tego powodu, że pociągnie ona dla dłużnika skutki zbyt daleko idące. Możliwość powoływania się przez dłużnika na zasady współżycia społecznego w celu obrony przed egzekucją jest w postępowaniu egzekucyjnym praktycznie wyłączona. Egzekucja sądowa z samego założenia ma służyć wierzycielowi, prowadzić do zaspokojenia jego należności stwierdzonej w orzeczeniu sądowym.

Podstawą zażalenia na postanowienie co do przysądzenia własności mogą być różne zarzuty (np. że postanowienie co do przybicia nie jest prawomocne, że nie nastąpiło wykonanie przez nabywcę warunków licytacyjnych). W żadnym jednak razie - i na tym polega swoisty sens unormowania, opierającego się na prawomocności postanowienia co do przybicia - podstawą zażalenia nie mogą być uchybienia sprzed uprawomocnienia się przybicia.

Nie ma zatem podstaw do uznania zarzutów skarżącej. Ciężka choroba nie jest podstawą do uwzględnienia zażalenia. Z istoty - obronny charakter przepisu art. 5 k.c. sprawia, iż utrwaloną już zasadą jest, że nie może on stanowić podstawy dochodzenia żądań, w tym także powództwa z art. 840 k.p.c.

Dlatego Sąd Okręgowy zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. w 385 k.p.c. oddalił.